

Kính thưa Thầy và các Thầy Cô!

Chúng con xin phép chia sẻ một số nội dung chính mà chúng con ghi chép trong bài Thầy Vọng Tây giảng từ 4h50' đến 6h00', sáng thứ Tư, ngày 11/10/2023

PHÁP SU' TỊNH KHÔNG GIA NGÔN LỤC

Phần 3 Chương 6

NHẮC NHỞ TIN SÂU NHÂN QUẢ

NÓI RÕ VỀ LÝ NHÂN QUẢ (BÀI HAI)

Nếu chúng ta hiểu rõ về lý nhân quả thì chúng ta sẽ cẩn trọng từ ngay khởi tâm động niệm của mình. Hằng ngày, thân tâm chúng ta vẫn đang cưỡng cầu vì chúng ta còn có “*cái ta*” và “*cái của ta*”. Nếu chúng ta tùy duyên thì chúng ta sẽ không có phiền não. Phật dạy chúng ta: “*Phàm sở hữu tướng giai thị hư vọng*” nhưng chúng ta luôn cảm thấy mọi thứ là thật. Từ vô lượng quá khứ đến nay chúng ta luôn có tâm cảnh này. Chúng ta phải hiểu rõ đạo lý nhân quả, chúng ta gieo nhân nào thì chúng ta sẽ nhận quả đó. Hòa Thượng nói: “*Lưới trời lồng lộng không sót một mảy trần*”. Chúng ta khởi một ý niệm thiện hay một ý niệm ác rất nhỏ thì chúng ta cũng phải nhận lấy quả. Tập khí xấu ác của chúng ta rất sâu dày vì vậy chúng ta biết những lời dạy của Phật Bồ Tát nhưng chúng ta vẫn làm sai. Trong “*Kinh Địa Tạng*” Phật nói: “*Chúng sanh Diêm Phù Đề khởi tâm động niệm đều là ác*”. Hằng ngày, chúng ta khởi tâm động niệm nghĩ đến mình hay chúng ta nghĩ đến người khác nhiều hơn? Ý niệm nghĩ về mình chính là ý niệm ác.

Trong “*Kinh Hoa Nghiêm*” nói: “*Chúng sanh thời Mạt pháp bất kính Tam Bảo, bất hiểu Cha Mẹ, không làm việc thiện, chuyên làm việc ác*”. Câu nói này đã phản ánh rất chân thật tâm trạng của chúng sanh thời Mạt pháp. “*Tam bảo*” là Phật - Pháp - Tăng. Trên sự, “*Pháp*” là Kinh pháp, “*Tăng*” là người xuất gia. Trên lý, thì Phật - Pháp - Tăng là Giác - Chánh - Tịnh. Giác - Chánh - Tịnh là giác mà không mê, chánh mà không tà, tịnh mà không nhiễm. Nếu chúng ta không làm được những điều này thì chúng ta đã bất kính, phỉ báng Tam Bảo. Chúng ta làm phiền lòng chúng sanh là chúng ta đã bất hiếu, bất kính. Hằng ngày, chúng ta vẫn chìm đắm trong Mê - Tà - Nhiễm, chúng ta làm mọi việc trong mơ hồ, không biết rõ kết quả. Người giác thì họ sẽ biết kết quả của mọi việc một cách rõ ràng. Điều này giống như, chúng ta trồng một hạt dưa, chúng ta chọn hạt giống tốt, chăm sóc đúng quy trình thì chắc chắn chúng ta sẽ có những trái dưa ngon.

Hằng ngày, chúng ta muốn có phước, muốn khoẻ mạnh, sống lâu thì chúng ta phải nỗ lực làm, chúng ta cầu xin cũng không thể có được. Phật dạy chúng ta muốn có tiền tài thì phải bố thí tiền tài, muốn có trí tuệ thì bố thí pháp, muốn có sức khoẻ thì

phải bố thí vô úy. “*Bố thí vô úy*” là bố thí sự an lành, che chở cho chúng sanh. Nếu chúng ta đến nơi nào, chúng ta cũng khiến người nơi đó cảm thấy họ sẽ bị thiệt thòi thì chúng ta sẽ không thể có cuộc sống an lành. Luật nhân quả không phải do Phật sáng tạo ra mà đó là quy luật của vũ trụ, Phật chỉ nói ra cho chúng ta hiểu. Chúng ta trồng dưa được dưa, trồng đậu được đậu, gieo nhân yêu thương thì được yêu thương, gieo nhân tang tóc thì phải nhận tang tóc. Chúng ta hiểu rõ đạo lý nhân quả thì tâm chúng ta sẽ rất an. Trong khởi tâm động niệm, đối nhân xử thế hàng ngày chúng ta thuận theo nhân quả thì mọi việc đều sẽ tốt đẹp. Người hiểu rõ nhân quả thì trong thuận cảnh họ không cảm thấy vui, trong nghịch cảnh họ cũng không cảm thấy buồn, vì họ hiểu rằng tất cả là do chúng ta “*tự tác tự thọ*”, chúng ta tự làm tự chịu.

Hòa Thượng nói: “*Người hiện tại mong cầu danh lợi nên họ không từ mọi thủ đoạn để tranh đoạt của người khác, làm những việc tổn người lợi mình*”. Người hiện tại không biết rằng tất cả đều do sự an bài của định mệnh, do phước báu trong vận mạng đã định. Người xưa nói: “*Nhất ẩm nhất trác mạc phi tiền định*”. Một bữa ăn, một ngụm nước đều do phước báu trong vận mạng của chúng ta đã định. Người xưa cũng nói: “*Để tiền lại cho con chắc gì con đã biết giữ, để sách lại cho con chắc gì con đã đọc, chi bằng trong âm thầm để lại âm đức cho con thì đời đời con cháu ẩm no*”. “*Âm đức*” là những việc làm giúp ích cho chúng sanh, có những việc làm của chúng ta có ảnh hưởng ngay lúc đó, nhưng có những việc có sức ảnh hưởng dài lâu. Người thế gian cũng nói: “*Cho người con cá không bằng cho họ cần câu*”. Chúng ta phải dạy cho người cách làm chứ chúng ta không chỉ cho họ cơm gạo, áo tiền. Chúng ta phải nói để họ hiểu họ không có cơm ăn, áo mặc là vì họ không có phước.

Chúng ta cho rằng chúng ta có thể chiếm đoạt của người khác thì chúng ta đã làm trái với đạo lý nhân quả. Hòa Thượng nói: “*Chúng ta đừng bao giờ có ý niệm chiếm tiện nghi của người khác. Trong vòm trời này không ai có thể chiếm được tiện nghi của ai*”. Trong mạng chúng ta có phước báu thì chúng ta nhất định có, trong mạng chúng ta không có phước báu thì chúng ta muốn cũng không thể có được. Nếu chúng ta chiếm đoạt của người mà chúng ta có được thì đó cũng là do phước trong mạng của chúng ta đã có. Chúng ta có được bằng cách chiếm đoạt thì phước báu trong vận mạng của chúng ta đã bị tổn giảm nghiêm trọng. Thí dụ, trong mạng chúng ta có 10 đồng nhưng chúng ta dùng thủ đoạn để lấy thì chúng ta chỉ có được 5 đồng hoặc 2 đồng. Chúng ta hiểu được điều này thì chúng ta sẽ sống một cách tự tại. Trong mạng chúng ta có thì sớm hay muộn chúng ta cũng sẽ có. Trong mạng không thì chúng ta đừng cưỡng cầu vì chúng ta cưỡng cầu thì chúng ta cũng không thể có được. Hòa Thượng nói: “*Chúng ta cưỡng cầu mà có được thì cũng là do trong mạng của chúng ta có*”. Người đi ăn trộm mà có được tài sản thì phước trong mạng của họ đã bị tổn giảm một nửa. Những người đang có hành vi ăn trộm mà bị bắt thì đó là do phước trong mạng của họ không có. Rất nhiều người không hiểu, không tin đạo lý này! Người xưa đã nói: “*Quân*

tử vui làm quân tử, tiểu nhân oan ức vẫn phải làm tiểu nhân”. Chúng ta giàu sang, vinh hiển hay nghèo hèn thì đó cũng là do phước trong vận mạng của chúng ta.

Những năm trước, cuộc sống của tôi rất vất vả, khi đó, tôi khởi tâm động niệm đều chỉ nghĩ đến việc làm sao có được nhiều tiền. Sau khi tôi gặp được bộ đĩa của Hòa Thượng, tôi dịch đĩa và làm theo lời Hòa Thượng thì mọi việc đều hanh thông. Từ ngày tôi chỉ khởi tâm động niệm vì người khác thì mọi việc tôi nghĩ đều có sự an bài một cách tốt đẹp nhất. Đây là kết quả của việc tôi đã biết cải tạo vận mệnh. Người thế gian không tin vào điều này, họ thường cho rằng nếu chúng ta chỉ tặng cho người thì chúng ta sẽ hết. Sáng nay, khi tôi nói tôi sẽ gói bánh sắn thì mọi người đã tự chuẩn bị các nguyên liệu như sắn, dừa, lá chuối. Chúng ta chuẩn bị làm vườn rau thì có người cho chúng ta mượn đất, tặng hạt giống, dinh dưỡng, chúng ta chỉ cần nỗ lực làm.

Nhiều người đi kêu gọi được 10 đồng nhưng họ chỉ cho đi 7 đồng hay 5 đồng, đó không phải là họ đang bố thí mà là họ đang kinh doanh. Chúng ta làm trên nền tảng tâm vô vụ lợi thì đó mới gọi là bố thí. Nhiều người càng bố thí càng gặp khó khăn, chướng ngại đây là do họ chỉ làm ở bề ngoài, họ làm cho người thì ít làm cho mình thì nhiều. Hòa Thượng nói: **“Chúng ta chỉ làm cho để coi thì chúng ta sẽ bị chướng ngại. Chúng ta thật làm thì chúng ta sẽ không có chướng ngại”**. Hơn 10 năm qua, tôi càng làm thì mọi việc càng thuận lợi. Chúng ta tổ chức được các lễ tri ân ngày càng lớn, chúng ta ngày càng mở được nhiều trường học, trồng được nhiều rau để tặng.

Năm tới, chúng ta sẽ tổ chức Lễ tri ân Cha Mẹ ở Trung tâm hội nghị quốc gia, hội trường lớn nhất Đông Nam Á. Chúng ta tổ chức ở những hội trường sang trọng nhất để tôn vinh các bậc Cha Mẹ. Khi chúng ta tổ chức lễ tri ân ở Đà Nẵng, có một người Cha ban đầu ông không muốn đến nhưng sau tham gia chương trình, gặp ai ông cũng nói về buổi lễ tri ân, ông nói ông chưa từng đến chương trình nào cảm xúc, long trọng như vậy. Khi chúng ta tổ chức lễ tri ân tại Trung tâm hội nghị quốc gia vào năm 2019, mọi người đến chương trình đều rất cảm xúc và choáng ngợp. Trong buổi lễ có hơn 250 tình nguyện viên, 100 cô giáo đứng trong hội trường, 150 sinh viên tình nguyện đứng ở vòng ngoài, sau khi chương trình kết thúc, có một sinh viên đến đưa cho tôi một tờ rơi và hướng dẫn tôi cách để vào xem ảnh và video của chương trình, hội trường quá đông nên nhiều người không nhận ra tôi là người dẫn chương trình.

Hòa Thượng nói: **“Chúng ta làm mọi việc bằng tâm chân thành thì nhất định chúng ta sẽ không có chướng ngại”**. Tâm chân thành là tâm không vụ lợi, tâm vì chúng sanh phục vụ. Nếu chúng ta làm vì mình, vì xây dựng bá đồ của mình thì chúng ta sẽ gặp chướng ngại trùng trùng, chúng ta đau khổ và chúng ta khiến cho người khác đau khổ. Tâm chúng ta an định thì chúng ta sẽ có trí tuệ. Chúng ta có trí tuệ thì mọi việc sẽ hanh thông.

Ngay sau khi chúng ta thuê hội trường ở Trung tâm hội nghị quốc gia, tôi đề nghị mọi người chuẩn bị thuê một đạo diễn chuyên nghiệp để chúng ta dàn dựng vở

diễn về chiến dịch Điện Biên Phủ trên không. Chúng ta sẽ nhắc lại một chiến tích hào hùng của quân và dân thủ đô Hà Nội. Ý tưởng về vở diễn này tôi không cần phải suy nghĩ mà nó hiện ra trong đầu tôi ngay trong một nốt nhạc. Nếu chúng ta vò đầu, bứt tóc cố gắng suy nghĩ về ý tưởng thì chúng ta sẽ phiền não. Nếu chúng ta luôn phiền não thì chúng ta không thể có những ý tưởng tốt đẹp.

Cổ Thánh Tiên Hiền, những tâm gương đức hạnh của dân tộc đã dạy chúng ta “*chí công vô tư*”. Các Ngài biết rõ đạo lý: “*Cho đi không bao giờ mất*”. Chúng ta tận tâm tận lực công hiến vì cuộc đời thì cuộc đời sẽ có hồi báo với chúng ta. Chúng ta thương người, quan tâm đến người thì chúng ta sẽ được người quan tâm. Chúng ta không khởi tâm mong cầu nhưng đây là đạo lý không thể thay đổi. Hôm trước, khi tôi đến Sơn Tây, tôi không báo trước, tôi chỉ gọi điện hỏi mọi người có đậu không, khi tôi đến thì mọi người đã chuẩn bị sẵn đậu, nước đậu, rau thơm để tôi mời khách. Hòa Thượng nói: “***Chúng ta lo cho người mới là chúng ta chân thật lo cho mình***”. Hiện tại, tôi đi đến đâu tôi cũng có rau sạch để ăn. Chúng ta chỉ nghĩ đến tiền tài, danh vọng cho bản thân thì sẽ không có ai quan tâm đến chúng ta.

Hòa Thượng nói: “***Chúng ta tận tâm, tận lực lo cho người thì Phật Bồ Tát sẽ lo cho chúng ta. Phật Bồ Tát lo cho chúng ta thì chắc chắn sẽ tốt hơn chúng ta tự lo cho mình!***”. Chúng ta không vọng cầu là Phật Bồ Tát lo cho chúng ta nhưng chúng ta tận tâm tận lực vì người thì tự khắc Phật Bồ Tát sẽ lo cho chúng ta. Ban đầu, tôi cũng không tin việc này nhưng khi tôi nghe Hòa Thượng nói và chứng kiến cuộc đời của Ngài thì tôi đã tin. Hòa Thượng nói: “***Cuộc đời tôi là tâm tưởng sự thành***”. Hòa Thượng luôn nghĩ đến việc lợi ích cho chúng sanh không có ý niệm vì mình nên Ngài luôn là “*tâm tưởng sự thành*”. Chúng ta tưởng cho “*cái ta*”, cho “*danh vọng lợi dưỡng*”, “*tham, sân, si, ngạo, mạn*” của mình nên chúng ta không được như ý. Chúng ta tưởng cho bản thân chúng ta thì Phật Bồ Tát, Thần Hộ Pháp sẽ không can thiệp. Chúng ta tận tâm tận lực vì người thì Phật Bồ Tát, Thần Hộ Pháp sẽ giúp chúng ta.

Nam Mô A Di Đà Phật

Chúng con xin tùy hỷ công đức của Thầy và tất cả các Thầy Cô!

Nội dung chúng con ghi chép lời giảng của Thầy có thể còn sai lầm và thiếu sót. Kính mong Thầy và các Thầy Cô lượng thứ, chỉ bảo và đóng góp ý kiến để tài liệu học tập mang lại lợi ích cho mọi người!